

Sygnatura akt III RC 41/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze III Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Mirosław Rogowski

Protokolant: Anna Lasko

po rozpoznaniu w dniu 08 września 2017 r. w Kamiennej Górze

sprawy z powództwa małoletniego G. S. reprezentowanego przez R. P.

przeciwko R. S.

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa z dniem 22 marca 2017r. alimenty należne od pozwanego R. S. małoletniemu G. S. do kwoty 450,00 zł (czteryście pięćdziesiąt złotych) miesięcznie i z dniem 01 września 2017r. do kwoty 500,00 zł (pięćset złotych) miesięcznie, płatne do 15-go dnia każdego miesiąca do rąk matki dziecka R. P. z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki, z dotychczasowych w kwocie 350,00 zł zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z 16.09.2015r. w sprawie sygn. akt III RC 162/15,

II. w pozostałej części oddala powództwo,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 390,00 zł tytułem kosztów procesu,

IV. nakazuje pozwanemu, aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze) kwotę 90,00 zł tytułem kosztów sądowych,

V. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. III RC 41/17

UZASADNIENIE

R. P. działająca w imieniu małoletniego G. S. domagała się podwyższenia alimentów należnych mu od pozwanego R. S. do kwoty 650 zł miesięcznie. Żądanie pozwu uzasadniała tym, iż od chwili ustalenia alimentów na kwotę 350 zł potrzeby powoda znacznie wzrosły gdyż jest starszy. Ponadto zmieniła się na korzyść sytuacja majątkowa i zarobkowa pozwanego, który podjął pracę za granicą i osiąga wysokie dochody. Jeździ też nowym samochodem.

W odpowiedzi na pozew (k. 12-13) pozwany uznał powództwo do kwoty 450 zł miesięcznie i wniósł o oddalenie w pozostałej części zarzucając, że od ostatniej sprawy alimentacyjnej nie upłynął długi okres czasu i potrzeby syna nie wzrosły tak znacznie, aby powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości. Zarzucił, że utrzymuje się z prac dorywczych na podstawie umowy o dzieło i nie uzyskuje wysokich dochodów. Zaprzeczył aby był właścicielem drogiego samochodu

Sąd ustalił:

R. P. i pozwany R. S. są rodzicami małoletniego G. S., który ma 3 lata. Chłopiec mieszka z matką u jej rodziców w M.. Pozwany łoży alimenty w kwotach ustalanych przez sąd. Ostatnia konkretyzacja obowiązku alimentacyjnego miała miejsce wyroku z 16. 09. 2015 r. na kwotę 350 zł miesięcznie..

dowód: wyrok z dnia 16.09.2015 r. – k. 40 akt III RC 162/15

Wtedy:

- powód G. S. miał 14 miesięcy. Był dzieckiem zdrowym, posiadającym potrzeby typowe dla swojego wieku.
- R. P. mieszkała u swoich rodziców w miejscowości M., na ich koszt. Ukończyła technikum hotelarskie. Była bezrobotną bez prawa do zasiłku. Nie miała swojego źródła utrzymania ani majątku. Pozostawała na utrzymaniu rodziców.
- R. S. był również bezrobotnym bez prawa do zasiłku. Nie posiadał zawodu. Mieszkał u swoich rodziców w miejscowości G. i pozostawał na ich utrzymaniu. Od wielu miesięcy nie utrzymywał kontaktu z dzieckiem.

dowód: akta III Rc 162/15

Obecnie:

Powód G. S. ma 3 lata, jest dzieckiem zdrowym, posiada potrzeby typowe dla swojego wieku. Prawidłowo się rozwija. Jego potrzeby wzrosły w związku z dorastaniem i ogólnym rozwojem. Jest dzieckiem zadbanym. Matka zabezpiecza mu wszelkie potrzeby, Pozostaje w zasadzie pod opieką matki, a w czasie kiedy ta jest w pracy pilnuje go matka R. P., a w razie potrzeby opiekunka.

dowód: zeznania R. P. – k. 31-32 (00:05:04 – 00:09:40 i 00:27:47 – 00:39:27).

R. P. podjęła pracę w DR. (...) Sp. z o.o. w R. w systemie trzymianowym, za wynagrodzeniem ok 3.000 zł brutto (ok. 2.200 zł netto). Jej sytuacja rodzinna nie uległa zmianie, nadal mieszka z rodzicami w M.. Prowadzi z nimi wspólne gospodarstwo domowe. Partycypuje w kosztach zamieszkiwania. Jest współwłaścicielem samochodu O. (...).

dowód: zaświadczenie o wynagrodzeniu - k. 17

- zeznania R. P. – k. 31-32 (00:05:04 – 00:09:40 i 00:27:47 – 00:39:27).

R. S. nadal nie posiada stałej pracy. Podejmuje prace dorywcze na umowę o dzieło, z których uzyskuje średnio od 800-1.000 zł. Jest współwłaścicielem z bratem (...). Nadal mieszka z rodzicami w miejscowości G., prowadzi z nimi wspólne gospodarstwo domowe, jednakże nie dokłada się do utrzymania domu. Nie posiada innych dzieci, jest kawalerem. Pozwany ma problemy z kręgosłupem, cierpi na skrzywienie kręgosłupa piersiowego, w związku z czym poddaje się rehabilitacji, także odpłatnej.

Dowód: umowa o dzieło z dnia 01.08.2017 r.- k. 30

wyniki badań RTG k. 27

skierowanie na zabiegi fizjoterapeutyczne k. 29

faktura za rehabilitację k. 28

zeznania R. S. – k. 31-32

Pozwany odwiedza G. S. w miejscu jego zamieszkania. Czasem kupuje mu drobne rzeczy. Od czerwca sam podwyższył alimenty do kwoty 450 zł (**okoliczności niesporne**).

Sąd zważył:

W myśl art. 138 k.r.o. podstawą do zmiany orzeczenia alimentacyjnego może być zmiana stosunków od czasu poprzedniej konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków należy natomiast rozumieć zmianę okoliczności, od których zależy zakres obowiązku alimentacyjnego, określonych w art. 135 k.r.o. Należy mieć zatem na uwadze zmianę w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego G. S. oraz zmianę możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanych – pozwanego R. S. i R. P.. Aby zmiany te skutkowały nową konkretyzacją obowiązku alimentacyjnego powinny być istotne, czyli w odpowiednio dużym zakresie i trwałe.

Ostatnia konkretyzacja obowiązku alimentacyjnego miała miejsce 2 lata temu, gdy dziecko miało 1 rok. Zdaniem Sądu nie ulega wątpliwości, iż wzrosły potrzeby małoletniego G. S., nie jest to jednak duży wzrost gdyż miał on i ma nadal potrzeby typowe dla swojego wieku. Wzrost potrzeb wynika przede wszystkim z procesu rozwojowego. Zapewne rozwinął się fizycznie i intelektualnie. Zgodzić należy się z R. P., że spowodowało to wzrost wydatków na ubranie, wyżywienia i rozwój zainteresowań. Trudno jednak uznać ten wzrost za duży biorąc pod uwagę aktualny wiek chłopca (3 lata). Zauważyć bowiem należy, że niektóre potrzeby dziecka rocznego i związane z nimi niemałe wydatki ustają z czasem, jak choćby związane z utrzymaniem higieny. Niewątpliwie doszły potrzeby wynikające z zapewnieniem opieki w czasie pracy matki. Dając wiarę twierdzeniom R. P., że opieka obcej opiekunki jest czasem potrzebna, nie można ustalić wydatków na ten cel, gdyż pomoc ta jest doraźna wtedy, kiedy dziecka nie może pilnować babcia macierzysta, a R. P. nie przedstawiła na te okoliczność żadnego dokumentu.

Jeśli chodzi o możliwości majątkowe i zarobkowe rodziców, w toku poprzedniej sprawy o zasądzenie alimentów R. P. jak i R. S. nie pracowali, byli osobami bezrobotnymi, bez żadnych dochodów, mieszkającymi i pozostającymi na utrzymaniu rodziców. Ich możliwości zarobkowe musiały być zatem ustalone wyłącznie hipotetycznie. W chwili obecnej powódka podjęła zatrudnienie DR. (...) Sp. z o.o. w J. w systemie trzy zmianowym, za wynagrodzeniem ok 3 000 zł brutto, 2 100 zł netto. Sąd przyjął, że kwoty te odzwierciedlają jej możliwości zarobkowe. Pozwany natomiast podejmuje jedynie dorywczo zatrudnienie na podstawie umów cywilnoprawnych. Osiągane dochody nie odzwierciedlają – zdaniem Sądu – jego możliwości zarobkowych. Mimo schorzenia kręgosłupa jest bowiem osobą zdolną do pracy i faktycznie ją wykonuje zatrudniając się do robót budowlanych. Schorzenie może tylko ograniczać jego możliwości zarobkowe. Przyjąć należało, biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku pracy, że jest w stanie uzyskiwać wynagrodzenie przynajmniej takie jak R. P..

Dokonana ocena uprawniała – zdaniem Sądu – do podwyższenia alimentów ukształtowanych w 2015 r. do kwoty 450 zł (czyli o 100 zł) od dnia wniesienia powództwa i o dalsze 50 zł od dnia 01.09.2017 r. Zasądzona ostatecznie kwota jest adekwatna do zmiany stosunków i powinna zaspokoić zdecydowaną większość potrzeb dziecka na poziomie adekwatnym do stopy życiowej rodziców. W pozostałej części powinna je zaspokoić matka, również obciążona obowiązkiem alimentacyjnym, obok osobistych starań o jego utrzymanie i wychowanie.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

O rozliczeniu kosztów procesu pomiędzy stronami Sąd orzekł na podstawie art. 100 zdanie pierwsze k.p.c. rozdzielając je stosownie do wyniku postępowania z uwagi na różne dla każdej strony zasady ustalania stawek adwokackich. Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 9 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22. 10. 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokacie stawka minimalna w sprawie o alimenty wynosi 120 zł i ma zastosowanie w przedmiotowej sprawie do pozwanego. Stawkę minimalną ustala się jednak od wartości przedmiotu sprawy jeżeli obowiązek zwrotu obciąża osobę zobowiązaną do alimentów (§ 4 ust. 4 rozporządzenia). Ten sposób ustalania stawki minimalnej znajdzie zastosowanie do strony powodowej. Wartość przedmiotu sprawy wynosi 3600 zł, a zatem stawka adwokacka - 900 zł (§ 2 pkt 3 rozporządzenia). Strona powodowa wygrała ją w 50% i w takim samym stopniu ją przegrała Należy się

jej zatem zwrot od pozwanego kwoty 450 zł. W takim samym stopniu sprawę wygrał pozwany i należy mu się zwrot kwoty 60 zł. W tej sytuacji Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 390 zł.

Orzeczenie o kosztach sądowych znajduje uzasadnienie w art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 § 1 k.p.c.